

Motion till riksdagen

1988/89:So518

av Ragnhild Pohanka och Anita Stenberg
(båda mp)

Ortopedisk medicin

Rörelse- och stödjeorganens sjukdomar kostar idag samhället 28 miljarder kronor om året. Det är oerhört viktigt att dessa kostnader nedbringas. Då krävs det att de kunskaper i ortopedisk medicin som finns inom läkar- och sjukgymnastkåren tas till vara. Då skulle tusentals ryggpatienter få hjälp. Utan ortopedisk medicin står den svenska sjukvården inför fortsatta långtidssjukskrivningar när det gäller flertalet kroniska och akuta ryggåkommor.

Ortopedisk medicin lärs inte ut i den svenska grundutbildningen för läkare. Den förekommer heller inte i de etablerade läkarspecialiteterna, endast som vidareutbildningskurser, som till stor del anordnas i socialstyrelsens regi. Ortopedisk medicin har inte ännu erhållit status av egen specialitet.

Definition: Ortopedisk medicin är inriktad på att diagnosticera och behandla smärtsamma tillstånd i rygg och leder med tyngdpunkt på funktionen. Den kan ses som en brygga över ett ingenmansland mellan de traditionella specialiteterna ortopedi, neurologi och reumatologi, vilka helt övervägande behandlar sjukliga förändringar i organ och strukturer, inte funktionen. Det stora flertalet smärttillstånd beror dock ej på dylika sjukliga förändringar utan på funktionsstörningar i för övrigt friska leder, muskler och andra vävnader.

Ortopedmedicinaren arbetar med gängse undersökningssmetoder, som kompletteras med en specifik manuell undersökningsteknik. Otoliga patienter vet vad en sådan teknik betyder.

- a) Det finns inga utbildningstjänster i ortopedisk medicin i den offentliga sjukvården. Därför kan ingen läkare utan stora ekonomiska uppoffringar utbilda sig i ortopedisk medicin.
- b) De som trots detta utbildat sig i ämnet och vill arbeta inom området har svårt att klara sig ekonomiskt då specialistvårdstaxan ej är anpassad för behandlingen.
- c) Den viktiga utvärderingen av metoderna blir eftersatt, ingen institution tar ansvar för forskning och utveckling på området.
- d) De flesta läkarna får gå hela sin grund- och specialistutbildning utan att komma i kontakt med ämnet.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

- I. att riksdagen beslutar att utbildningstjänster i ortopedisk medicin inrättas,

2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att läkare med ovanstående utbildning skall erhålla specialistkompetens,

Mot. 1988/89
So518

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att så anpassa specialistvårdstaxan att privatpraktiserande läkare kan ge patienterna ekonomisk möjlighet att tillgodogöra sig denna behandling,¹]

[att riksdagen beslutar att en statlig vidareutbildning för sjukgymnaster i ortopedisk medicin inrättas,²]

[att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att sjukgymnaster med examen i ortopedisk medicin får ta ut en högre taxa för tidskrävande ortopedmedicinska undersökningar och behandlingar¹].

Stockholm den 23 januari 1989

Ragnhild Pohanka (mp)

Anita Stenberg (mp)

¹ 1988/89:Sf343

² 1988/89:U6714